

hostivický měsíčník

ROČNÍK 17

ČASOPIS HOSTIVICKÝCH OBČANŮ

PROSINEC 1990

KLIDNÉ PROŽITÍ VÁNOC PŘEJE ČTENÁŘŮM REDAKCE HM

PRVNÍ STAROSTA MĚSTA HOSTIVICE

Ustavující zasedání městského zastupitelstva se sešlo 3. prosince 1990 v 18,30 hod. v Dělnickém domě. Přítomno bylo na 250 občanů. Mandáty všech členů zastupitelstva byly ověřeny jako platné, všichni členové zastupitelstva také složili zákonem předepsaný slib a ujali se tak moci ve městě. Zastupitelstvo pak zvolilo starostou pana dr. Zváru. Jeho zástupcem ing. Podhorského. Dalšími členy sedmičlenného městského zastupitelstva byli zvoleni ing. Machek, ing. Fanta, ing. Jelen, ing. Arnold a pan Jan Neumann. Tajemníkem městského úřadu ustanovilo zastupitelstvo pana Jaromíra Kratochvíla.

VOLEBNÍ VÝSLEDKY

Je pozdní večer, neděle 25. listopadu. Hlavou se rojí první úvahy nad dosud známými volebními výsledky. U nás, tedy v Hostivici, v okrese i v celé republice. Výsledky z Hostivice a z okresu již známe zcela přesně. Výsledky z České republiky zatím jen podle odhadu, který právě přinesla televize.

Volební účast v Hostivici činila 76,2 %. V celém okrese 80,2 % a celorepublikový odhad, který mám v této chvíli také k dispozici, je přibližně 75 %.

V Hostivici kandidovaly tři volební strany. V rámci okresu bylo volebních stran několik desítek. Seskupily se v nich politické strany a hnutí i nezávislí kandidáti v nejrůznějších koalicích a seskupeních. V rámci republiky je koalic a seskupení několik set. A výsledky? Občanské fórum mírně ustoupilo ze své dominantní pozice v rámci okresu, srovnáváme-li výsledky v červnu a nyní. Obdobně to platí také o výsledcích obecních. Celorepublikové výsledky si čtenář laskavě doplní. Já mám zatím k dispozici pouze zmíněné odhady. Podle nich je ústup OF z dominantní pozice v celorepublikovém měřítku výraznější než v okrese.

Co k tomu říci? Problém bude jistě do doby, než budete číst tyto řádky mnohokrát komentován ve sdělovacích prostředcích. Osobně si myslím, že nelze mechanicky srovnávat par-

lamentní volby a obecní volby. V těch parlamentních se přece jenom více projevuje názor voličů na obecnou orientaci společnosti, kdežto v obecních volbách jde o konkrétní problémy každodenního života. Domnívám se, že komunistům se ve volební kampani před obecními volbami vcelku podařilo setřást ze sebe odpovědnost za celkový stav obcí poukazem na to, co představitelé KSČ osobně pro obec dokázali. V nejednom případě to může být pravda. Ale nelze přece nezdůraznit, že nebýt čtyřicetileté vlády KSČ byli bychom na tom přece jenom lépe. A to je právě to, co jsme ve volební kampani nechali stranou a nežádali jsme jednoznačné vyjádření komunistických kandidátů k tomu, co se stalo v uplynulých čtyřiceti letech. Druhým rysem volební kampaně, který působil ve prospěch komunistických kandidátů, je skutečnost, že už současné první, či spíše jen přípravné kroky k ekonomické reformě nejsou pro většinu z nás přijemné. A zatím umíme uvažovat jen v kategoriích "životních jistot" dřívějšího režimu, které jsme dostávali za svou komformnost a "pracovní úsilí úměrné platu", jak jsme si zvykli říkat. Teď má být všechno jinak a hrozně to bolí. Asi jako klouby ztuhlé po dlouhé fixaci končetiny. V Hostivici, aspoň soudím-li podle volebních výsledků, si voliči výše uvedené souvislosti uvědomili přece jen více než jinde.

Jak to dopadlo v okrese:

Čs. strana lidová získala v rámci okresu	5,1 %
Čs. strana socialistická	1,7 %
Komunistická strana Čech a Moravy	10,7 %
Občanské fórum	50,2 %
Nezávislí kandidáti	8,5 %
Sdružení nezávislých kandidátů	13,9 %

Ostatní strany získaly méně než jedno procento hlasů.

A v Hostivici:

č. 1 Komunistická strana Čech a Moravy a nezávislí kandidáti na její kandidátce	5 830 hlasů
.....	16,4 %
č. 2 Koalice Čs. sociální demokracie, Liberálně dem. strany a nezávislých	9 984 hlasů
.....	28,1 %
č. 3 Koalice OF, Republikánské unie a Čs. strany socialistické	19 635 hlasů
.....	55,3 %

Vítězství koalice číslo tři je tedy naprosto zřetelné. A jak jsou rozděleny mandáty?

č. 1 dostala 3 mandáty. Obdrželi je p. Stanislav Nedbal za 642 hlasy, paní Milena Weinertová za 605 hlasů a pan František Kácl za 527 hlasů.

č. 2 dostalo 6 mandátů. Obdrželi je pan Miroslav Zvára za 924 hlasy, pan Jiří Ráž za 854 hlasy, pan Michal Justa za 796 hlasů, pan Jiří Peterka za 748 hlasů, pan Jan Neumann za 649 hlasů a pan Jan Dostál za 629 hlasů.

č. 3 dostalo 12 mandátů. Obdrželi je pan Bohumír Machek za 1226 hlasů, pan Bohumil Fanta za 1141 hlas, pan Zdeněk Jelen za 1100 hlasů, pan Vladimír Burger za 1097 hlasů, pan Josef Arnold za 1058 hlasů, pan Jan Turský za 1038 hlasů, pan Vladimír Kukačka za 1025 hlasů, paní Irena Žeberová za 1015 hlasů, paní Marcela Kučerová za 1010 hlasů, paní Ivonna Eiseltová za 997 hlasů a pan Vladimír Podhorský za 992 hlasy.

Jak je zřejmé, cena vstupu do obecního zastupitelstva byla v jednotlivých případech odlišná. Nejlevnější byla na kandidátce č. 1, nejdražší na kandidátce č. 3. Z kandidátů z čísla jedna by dostal mandát na kandidátce č. 2 jen pan Nedbal, a to poslední, na kandidátce č. 3 nikdo. Volební systém tedy kandidátku číslo jedna poněkud zvýhodnil. Zda je to dobře, nebo ne, to se teprve ukáže.

Komunistická strana Čech a Moravy + Nezávislí kandidáti

	počet získaných hlasů
1. Milena Weinertová-nezávislá	605
2. Stanislav Nedbal - KSČM	642
3. Lenka Pospíšilová - KSČM	500
4. Čeněk Macháček - KSČM	457
5. Jana Fousková - nezávislá	489
6. František Štěpánek - KSČM	461
7. Petr Vávra - KSČM	417
8. Věra Ungrová - KSČM	450
9. František Kácl - KSČM	527
10. Zdeněk Fanta - KSČM	491
11. Karel Mika - KSČM	417
12. Růžena Malá - KSČM	374

Koalice Čs.sociální demokracie + Liberálně-demokratická strana + Nezávislí kandidáti

1. JUDr. Miroslav Zvára - ČSSD	924
2. Pavel Tichý - LDS	483

3. Jan Neumann - ČSSD	649
4. Eliška Randáčková - ČSSD	531
5. Ivan Dostál - nezávislý	629
6. Jiří Kouble - ČSSD	404
7. Jiří Peterka - nezávislý	748
8. ing. Jiří Ráž - nezávislý	854
9. Bohumil Choura - ČSSD	580
10. Jindřich Špírek - nezávislý	404
11. Michal Justa - nezávislý	796
12. Jan Prokop - ČSSD	516
13. Ladislav Hanzalík - nezávislý	585
14. Jan Hrbek - nezávislý	461
15. Zdeněk Nedbal - nezávislý	431
16. Miloslava Bartůňková - nezávislá	459
17. Miloň Vejražka - nezávislý	530

Koalice OF + Republikánská unie + Čs.strana socialistická

1. Ing.Vladimír Podhorský - OF	992
2. Ing.Bohumír Machek - OF	1226
3. Zdeněk Jelen - Rep. un.	1100
4. Ing.arch.Bohumil Fanta - ČSS	1141
5. Jan Turský - OF	1038
6. Ing.Josef Arnold - OF	1058
7. Vladimír Kukačka - OF	1025
8. Arnošt Koukal - OF	810
9. Ing.Josef Drlík - OF	816
10. Marcela Kačerová - OF	1010
11. Vladimír Burger - OF	1097
12. Ferdinand Polák - OF	973
13. Ing.Jitka Vachalovská - OF	795
14. Marie Plechšmídová - OF	829
15. Jiří Jelínek - OF	986
16. Josef Šatný - OF	733
17. Ivona Eiseltová - OF	997
18. JUDr. Irena Žeberová - OF	1015
19. Eva Fršlíňková - OF	791
20. Jana Bryndová - OF	760
21. Anna Váňová - OF	443

ZAMYŠLENÍ ADVENTNÍ

Víte, že zase už začíná advent? Advent, slovo plné poezie, slovo, které inspirovalo tolik našich básníků, upadlo u nás za posledních čtyřicet let skoro v zapomnění. Jako tolik jiných krásných a dobrých slov. Ti mladší možná před ním stojí už zcela bezradně.

Advent, doba čtyř předvánočních týdnů, je pro křesťany dobou přípravy na radostné svátky vánoc, na příchod Krista - vždyť latinské slovo adventus, z něhož náš advent vznikl, znamená příchod. A měla by to být doba ztišení, spocinutí, radostného očekávání. Ostatně nejen věřící, všichni lidé se přece potřebují aspoň

na chvílku zastavit, vydechnout, oprostít se ode všeho, a také se zamyslet nad sebou, znovu se pokusit vnést do svého života více radosti, světla, řádu. Právě v předvánočním chvatu je nám takového pozastavení třeba snad víc než kdy jindy. Ke svému překvapení možná zjistíme, jakož už tolik jiných před námi, že jediná chvílka opravdového utišení, chvílka zahledění do vlastního nitra nám dá mnohem více než hodiny povrchních zábav. Že je to vlastně právě to, po čem jsme už dlouho nevědomky toužili. Pak lépe pochopíme i význam křesťanských příprav na svátky příchodu Páně, vánoce:

V zapadlém koutě Římského impéria se někdy kolem počátku našeho letopočtu narodí chlapec. Až doroste, pohne dějinami víc než kdo jiný před ním i po něm. Chudý židovský tesař, Ježíš z Nazareta. I dnes chce a může tento Ježíš rozlomit bludné kruhy každého lidského života. Svou opravdovostí, svou láskou, svým tajemným, avšak přitom tak zjevným a vyzařujícím spojením s tím, komu říkal Otče, s Bohem. I dnes chce a může proměnit osud národů i jedinců. I dnes se chce setkat právě s námi. I dnes přichází k nám.

Jak však Ježíše poznat? Nezanechal nám ani řádku: i vědci jako Mendel jej museli potkat jinde než ve své učenosti. Nevlastnil ani hektar půdy: i státníci jako Masaryk ho nalézali jinde než v politických praktikách. Ano, člověk se s ním nesetká jinak, než čistým a bdělým srdcem. Zde je smysl adventních příprav. Už ne v betlémských jeslích, v nás se musí narodit. Jinak naše vánoce budou v nejlepším případě sentimentálním folklórem, vzpomínkou na něco, co je již dávno pryč.

Vyjděme tedy vstříc tomu, který přichází, přichází k nám. Potom, až se v našem kostelíku po roce rozezná zas Narodil se Kristus Pán, nebudeme už pouze "vnímat poeziiivánoce". Budeme sami moci čerpat přímo ze zdroje, z něhož radostná a prostá krása této písně pramení.

Jménem celé hostivické farnosti vám ze srdce přeje vánoce právě takové.

P. Josef Hřebík

POZAPOMENUTÉ VÝROČÍ

Soudím, že v Hostivici sotva kdo o něm ví. Je to pravda výročí málo významné, přesto stojí za povšimnutí. V letošním roce uplynulo totiž 300 let od chvíle, kdy byla započata výstavba našeho zámku. Zahájila ji v roce 1690 Johana Eusebia Barbora, hraběnka Caretto - Millesimová, rozená Žďárská.

Tato vdova po hraběti Karlu Leopoldovi Caretto-Millesimo byla jednou z pěti sester, které si po dlouhých tahanicích rozdělily mezi sebe majetek roku Žďárských, představující území v rozloze téměř celého bývalého kladenského okresu. Jejich bratr František Adam Eusebius, který toto panství vlastnil, byl podivínský bezdětný starý mládenec. Ve snaze zachovat rodový majetek mužskému potomkovi, vyzval Žďárské, kteří jako protestanté odešli po bitvě na Bílé Hoře do exilu, k návratu a převzetí rodového dědictví. Podmínkou ovšem bylo, že se také vrátí do lůna církve katolické. Ač se jim v Sasku příliš dobře nevedlo, nikdo z nich se nepřihlásil, a tak František Adam Eusebius v roce 1670 zemřel, aniž věděl, co se s jeho majetkem stane. Osmnáct let, až do roku 1688, trvalo, než se sestry dohodly a panství si rozdělily. Jmenované hraběnky Caretto-Millesimové připadl tachlovický díl a s ním i Hostivice. Litovice získala její sestra Anna Kateřina, hraběnka z Magni.

V dědictví Caretto - Millesimové bylo tehdy jediné šlechtické sídlo, zámek v Tachlovicích. To bylo hraběnce málo, a proto se rozhodla postavit ještě jeden. Její volba padla na Hostivici, k čemuž ji přiměla příhodná poloha této vesnice při hlavní cestě do Prahy k západočeským lázním.

Hostivice byla po třicetileté válce v krajně neutěšeném stavu. Z kostela zbývala jen jižní stěna chrámové lodi, fara byla zcela srovnána se zemí, zničena byla i škola. Polovina selských usedlostí byla opuštěna, ostatní byly zchudlé a poničené. Ještě před bitvou na Bílé Hoře zmizely zdejší tvrze /byly nejméně dvě/. Poválečná obnova postupovala jen pomalu, přesto však v roce 1662 byl už obnoven kostel a 17 statků bylo znovu osedlých. Dva další, nazývané podle dřívějších držitelů Chrzovský a Rumpálovský, získala koupí hraběnka Kateřina Polyxena z Lamingen, rozená z Lobkovic. Tyto dva statky od ní hraběnka Caretto-Millesimová odkoupila a o dva roky později, tedy v roce 1690, dala na jejich místě postavit zámek. Nešlo o adaptaci bývalé tvrze, jak se dříve historikové domnívali, nýbrž o novou stavbu. Trvala osm let a jejím výsledkem byl zámek se stejnou zastavěnou plochou, jako dnešní, ale pouze jedno - patrový a uvnitř zdaleka ne tak honosný.

Krátce po dokončení stavby prodala zestárlá hraběnka /mimořádně poslední česká majitelka Hostivice/ celé tachlovické panství hraběti Karlu Jáchymu Bređovi, německému šlechtici hollandského původu. Ten zámku žádnou zvláštní péči nevěnoval. Bydlel v něm jeho syn a zámek

sloužil především jako sídlo hraběcí kanceláře. Sem byly přivlákány ženy a dcery sedláků, kteří neměli čím zaplatit Bredou stále zvyšované daně. Zde jim dráb ustříhl vlasy, které pan hrabě potom prodal do Prahy parukářům. Přes tento a jiné podobné svérázné způsoby získávání peněz spekulant a podnikatel Breda, kupující jednu vesnici za druhou /koupil jich celkem třicet/, nakonec zkrachoval a musel celé panství prodat. Koupila je roku 1732 Anna Marie Františka Terezie velkovévodkyně Toskánská.

Prvním počinem této nové majitelky Hostivice bylo, že dala přestavět zámek do dnešní podoby. U toho však nezůstala. Obnovila faru, opravila a rozšířila kostel, dala postavit morový sloup se svým portrétem na vrcholové desce, dokonce ani na školu nezapomněla / i když se jmenovaným stavbám zdaleka nemohla rovnat/.. A to všechno stihla za pět let! Což byla pěti-letka, jakou Hostivice už nikdy potom nezažila.

O této pozoruhodné ženě, již vděčíme za těch několik historických památek, které tu máme, si někdy příště povíme více.

Miloš Šrámek

DOPIS RODIČŮM

Vážení a milí rodiče,

stalo se obyčejem poslat aspoň kratičký pozdrav z míst, jež navštívíme, svým známým a přátelům, lidem blízkým. Někdy proto, abychom je potěšili tím, že na ně myslíme, ondy proto, abychom se pochlubili, kam vítr zavál našince. Můj list pro vás je odlišný už několika skutečnostmi. Nemám v úmyslu chlubit se tím, že jsem navštívila sjednocené Německo /konec konců po otevření hranic to není nic neobvyklého/, ani vám nepíši otřelý srdečný pozdrav, ba dokonce mé psaní nevzniká v sousední zemi. Píši vám z Prahy, abych se s vámi podělila o své zážitky, předně však o nepřeberné množství myšlenek, postřehů i otazníků.

Nyní se už jen ve svých vzpomínkách vracím zpět k okamžikům naší cesty. Prožívám ji a snažím se čerpat z ní náměty i podněty pro zlepšení neutěšené situace v našich školách. Bylo by dětinsky pošetilé pokusit se vám přiblížit v pouhých několika řádcích windischeschenbachskou školu, jež se s naší dá porovnat snad jedině počtem žáků, kteří ji navštěvují. Vše ostatní je zcela odlišné, tolik nesrovnatelné. Ti z vás, kteří navštívili kteroukoli ze zemí, jež jsme nazývali kapitalistickými, si dozajista hravě vzpomenou na plné obchody, které vzájemně soupeří o zákazníka, vybaví si služby,

jež jsou vždy připraveny vsutku sloužit těm, kteří je potřebují. Už jsme nějak přivykli vzdychat, pokývat hlavou a dál stát frontu na sáček soli či vytáčet telefonní čísla a modulovat svůj hlas do lahodných tónin, neboť potřebujeme vyčistit odpad, opravit kapající kohoutek,.. Leckdo připustí, že "je to v lidech", ale co děláme pro to, abychom z generace, jež dnes sedává ve školních lavicích, vychovali právě takové jiné lidi? Kladu si tuto otázku, hledám odpověď. Na ni i na tu druhou - jak to dělají v sousední zemi.

Ve chvílích, kdy jsem kráčela po chodbách windischeschenbachské školy, vybavovaly se mi prožitky posledního hostivického týdne. Hleděla jsem na bělostné stěny tříd a vzpomínala, jak naše děti zničily během jediné desetiminutové přestávky práci manžela mé kolegyně, jenž ve svém volném čase zveleboval stěny třídy poznamenané bitvami s houbou na tabuli. Myslela jsem na to, jak naši žáci roztrhali výkresy svých kamarádů, kteří na nich pracovali ve svém volnu. Proč si naše děti neváží lidské práce? Proč je jim zcela lhostejné, v jakém prostředí prožívají část svého dne? Proč netouží po útulné třídě, ve které by bylo příjemněji jim i vyučujícím? Vyhasl v nich zcela smysl pro krásu? Neznají ji? Netouží po ní? Ne, nemohu se smířit s těmito obavami, neboť jsem učitelka, která nejenže má, ale musí věřit v dobré jádro svých žáků. Věřte však, že je to leckdy složité.

Děti vždy byly, jsou a budou věrným obrazem nás, kteří je vychováváme i vzděláváme. V našich dětech se zrcadlí naše morálka, náš vztah k okolí, k bližním, ke kráse. A příznějme si, že zatímco objevy techniky závratně přiblížovaly místa na protilehlých pólech zeměkoule, i když dobýváme zemské hlubiny, přestali jsme hledat cestu od srdce k srdci. Nesnažíme se proniknout do duše druhého, jeho starosti jsou nám lhostejné, jeho radosti v nás leckdy zažehnou i plamének nepřejícné závisti. Ale to vše děti vidí a cítí velice intenzivně, formují si pod tlakem svého okolí své názory a postoje. Jaké? Hledejme společně odpověď a nezkreslujme si ji jen proto, že se nás tolik niterně dotýká.

Vrátila jsem se z Windischeschenbachu a vstoupila zpět mezi děti hostivické. V očích jsem měla smutek, bylo mi líto našich dětí, které nemají tak široké možnosti k rozvíjení své osobnosti. Smutek a lítost však velmi záhy vystřídal hluboké rozčarování. Z šaten se opět ztrácejí oděvy. Z otevřené skříňky v učebně výtvarné výchovy se v průběhu vyučovací hodiny ztratily temperové barvy. Teprve po vyšetřování a pátrání se objevily u dívenky z pá-

tého ročníku. Že by už i páťáci měli osvojené ono otřelé a velmi nechutné rčení z doby, kterou bychom tak rádi překonali, že totiž kdo nekrađe, okrádá rodinu? Chtěla snad temperami obohatit rodinné prostředí? Až se případ bude projednávat s rodiči, budou udiveni, zaskočení, budou nevěřícně kroutit hlavou a ptát se, kde se to v tom dítěti vzalo. Leč skutečně to nevíme? Pokuste se na chvíli vžít do role učitele, kterému nezbyde než žadonit, aby děti přinesly z domova mýdlo, abychom si umyli ruce po hodinách kreslení. Dítě radostně přijde, vysype z tašky mýdla a s rozzářenými očima hlásí, že se mamince povedlo sebrat je v zaměstnání. A řešte otázku, zda chválit, přejít mlčky či vysvětlit a pokárat! Ale žáček si osvojí představu o "přesouvání" hodnot a jednoho dne začne "přesouvat" s. Třeba tempery ze školní skříňky do svého stolku doma. Ve Windischeschenbachu? Nejsou šatny v našem slova smyslu. V prostorné, prosklené aule, jež je provoněna jakousi podmanivou a milou atmosférou, jsou věšáky, na které děti odkládají své kabáty. Přezutí je v policích pod nimi. Jediný zámek, jedinou mříž jsem neviděla a věřte, že jsem se slyděla zeptat se, zda si děti ve škole vzájemně kradou věci.

Musím se vám přiznat k jedné skutečnosti, na kterou intenzivně myslím; kdyby se v ranní mlze v chladném jitru, kdy kráčím ke škole a pod nohama mi šustí spadané listí hostivických stromů, náhle vymořila a zjevila kouzelná babička a řekla by, že stačí mávnout proutkem a místo naší hostivické školy bude stát škola windischeschenbachská s dvěma třídami vybavenými počítačovou technikou, s učebnou psaní na stroji, se dvěma školními kuchyňkami, v nichž jsou mikrovlnné trouby, automatické pračky, myčky nádobí, dokonalou učebnou fyziky, chemie, jazykovou laboratoř, rank xeroxem, tělocvičnou, která je čtvrtou nejlépe vybavenou v celém Německu, řekla bych jí: "Ne, babičko, nemávně proutkem, prosím, ještě není čas k tomu, abychom zde takovou školu měli, ještě jsme si ji nezasloužili." Možná, že by se také optala a v očích přívětivé stařenky by se zračil údiv a překvapení. Odpovídala bych jí asi tak, jak nyní odvětim vám.

K tomu, aby ve windischeschenbachské škole panovala taková pohoda, aby byla vybavena tak, jak jsme ji viděli, museli tammí obyvatelé ujit dalekou cestu. Cestu, která sestávala z namáhavé práce, ale také z poznání a uvědomění si, kterak důležitá pro město škola je. Museli dojít k vědomí, že vše, co dnes vloží do školy, se jim několikanásobně vrátí. Ne zítra. Ne za rok,

ale možná za deset, možná za dvacet let. Nikdo nespočítá hodnotu, jakou vytváří tato škola. Všichni tammí obyvatelé ji chápou jako nedílnou součást města. Přála bych vám spatřit a předně procítit ono neobyčejně přátelské, krásné a vřelé pouto, které neviditelně, ale o to pevněji spoutávalo představitele města, rodiče a učitele. Všichni pochopili, že mají-li své děti nejen vzdělávat, ale i vychovávat, musí si podat ruce, sevřít své dlaně a vykročit společným krokem. Učinili to a výsledky se dostavily. Těžko si představit, že by se ve Windischeschenbachu stalo to, čeho jsem byla svědkem v Hostivici i za tu relativně krátkou dobu, po které zde působím. Ne, nesvedu si vykreslit scénu, kdy například dítě říká učitelce poté, co bylo napomenuto pro nekázeň, že si to s ní tatínek stejně přijde vyřídit. Zatím někteří rodiče pokládají učitele a školu za opozici, učitelé se pak nemohou opřít o podporu a pomoc rodičů a výsledky jsou žalostné.

Až si jednoho dne, drazí rodiče, uvědomíme, že nejsme soupeři, ale spojenci, až si podáme ruce, až se nám povede darovat si vzájemně úsměv a vlídné slovo, až se naše dlaně, mysl i srdce spojí, až vykročíme společně, až pochopíme všichni pravý smysl školy, její význam, důležitost, pak věřím, že dosáhneme toho, nač nyní hledíme jako na pohádku. Pokusme se o to, bojujeme ve jménu našich dětí, snažme se, aby vyrůstaly ve stejně kultivovaném a kulturním prostředí, jaké je běžné pro děti ve Windischeschenbachu.

Erika Chroustová

PODĚKOVÁNÍ KAMARÁDŮM

Kdo z vás procházel onoho rána kolem mateřinky a sledoval, jak rozdychtěné děti se zvědavými očima nastupují do dvou autobusů, domyslel si, že vyrazíme na výlet.

Ale nebyl to výlet ledajaký! Měli jsme možnost (letos již podruhé) navštívit vojenskou posádku 6370 Jeneč-Hájek. Díky ochotnému velení posádky - největší dík patří majoru J. Jandovi a nadporučíku J. Hotovcovi - i ostatním chlapcům, prožilo 90 dětí dopoledne, které se dá nazvat "gejzír zážitků a pěkných chvil".

Děti poznaly a vyzkoušely si různé zaměrování a střelbu, povozily se v nákladních autech, prohlédly si společenské místnosti a ložnice, poznaly, kde a jak vojáci žijí, dívaly se na pohádky, které jim velcí kamarádi promítali. Moc zajímavý byl výklad o cvičení psů a jeho ukázka. Vlčáka poznal každý, ale toho

zvláštního, briařda, není vidět tak často. A co teprve, když jsme usedli do jídelny, kde nás mís-to naši paní kuchařky obsluhovali pozorní vojá-ci a servírovali polévku a pravý vojenský gu-láš. To už nám oči svítily všem a pusy o pře-kot sdělovaly nejzajímavější zážitky.

Pak už jsme se všichni soustředili k roz-loučení a poděkování - ale ještě předtím zača-la velkolepá závěrečná scéna. Vojáci s kulomety, pistolemi a granáty byli rozestavení v přesně promyšleném seskupení. Když spustili naráz všichni palbu, bylo to ohlušující, světlice ozařovaly prostor, bylo to krásné... Děti se vžily do této scény jako do báječně natočeného filmu, ale nám dospělým běhal mráz po zádech... .. takhle to ve válce vypadá doopravdy... bez slepých nábojů, bez úsměvů na rozloučenou...

V té chvíli jsme si asi všichni hluboce uvědomovali význam slov svoboda, mír, přátelství a přáli si, aby chlapci v zeleném stříleli vždy jen pro radost malých dětí.

Všem vojákům v Hájků za ochotu a spolupráci děkuje J. Kozlová, řed. MŠ

DOZVĚDĚLI JSME SE NA OO VB

Dne 14. 11. 1990 po předchozím telefonickém objednání přijel na OO VB Hostivice úplně novým mercedesem soukromý podnikatel pan Petr Rafael z Hradce Králové. Přijel, aby učinil vý-pověď o předmětu svého podnikání. V našem pří-padě jde o černou skládku na katastru Hostivi-ce, na které byl nalezen různý použitý zdravot-nický materiál. Ve své výpovědi pan Rafael uvedl,

že z nemocnice v Londýnské ulici v Praze odvezl na skládku MNV Praskačka, okr. Hradec Králové asi 30 nákladních aut použitého zdravotnického materiálu. Na tuto skládku má řádné povolení a s nemocnicí v Praze má uzavřenou smlouvu. Potud je vše v pořádku. Zhruba před měsícem se v Pra-ze seznámil s jistým občanem z Hostivice, pa-nem R. K., který vlastní nákladní auto AVIA 30. Ten se mu prý nabídl, že za 300,- Kčs odveze auto odpadu z uvedené nemocnice na vlastní sklád-ku. Dohodli se a pan R. K. odvezl celkem tři naložené AVIE nemocničního odpadu na "vlastní skládku". Jistě vás bude zajímat, kde má pan R. K. vlastní skládku.

Na OO VB Hostivice bylo dne 8. 11. 1990 v 15 hodin oznámeno, že na lokalitě mezi tratí ČSD, směr Kladno a komunikací podél okraje le-tiště k zadnímu vchodu do Výzkumného ústavu rostlinné výroby Praha Ruzyně, přibližně 200 m od části Palouk směrem k Hostivici byla zjiště-na neudržovaná, zřejmě černá skládka, na které je mimo jiné složen i použitý zdravotnický ma-teriál. Zakrvácené obvazy, lékovky, sklenice od roztoků, injekční stříkačky a další. Toto oznámení doručili na zdejší oddělení VB ing. Jiří Pergl a Vladimír Kukačka. Při předání pro-jevili pochybnosti, zda bude tento případ vy-řešen.

Na místo skládky neprodleně vyjela hlídka VB ve složení kpt. JUDr. Vejvoda, por. Porazil, vojín Kubů, který slouží na oddělení jako posi-la od Pohraniční stráže Domažlice, společně s oznamovatelem panem Kukačkou. Bylo zde nalezeno, kromě předmětů uvedených výše, několik dokladů na adresu Fakultní nemocnice Praha 2, Londýnská 15, III. chirurgická klinika. Na místě byla po-řízena fotodokumentace. Mimo jiných věcí byl na skládce nalezen např. "Seznam veškerých operací provedených na III. chirurgické klinice od 1. 10. 1990 9.45 hod do 31. 10. 1990 16 hod" s uve-dením jmen pacientů, data narození, diagnózy, jména operátora, anesteziologa, I. a II. asis-tenta, instrumentářky a kdo obstarával roušky. Pokud jste v této době byli v Londýnské opero-vání, můžete se v seznamu najít. Kpt. Vejvoda dne 9. 11. 1990 ráno telefonicky hovořil s před-nostou této kliniky, který potvrdil, že podle jmen a dat uvedených v nalezeném seznamu, na klinice skutečně tyto operace provedli. Dále uvedl, že použitý zdravotnický materiál a jeho odvoz má na starosti vrchní sestra. Ta si řekla, že takovýto materiál sami třídí na spalitelný a nespalitelný, ale odvoz nezajišťují. Odvoz zajišťuje provozní odbor Fakultní nemocnice, II. neurologická klinika. Zde příslušná odpově-dná pracovnice uvedla, že spalitelný odpad spa-lují ve vlastní spalovně a na odvoz nespali-

telného odpadu mají uzavřenu smlouvu se soukromým podnikatelem panem Petrem Rafaelem z Hradce Králové. Kam tento soukromník odpad odváží neví, nemocnice mu proplácí 3 000,- Kčs za jeden nákladní automobil odvezeného odpadu.

Tolik tedy zjistil kpt. Vejvoda v nemocnici. V bohatší a dobře fungující společnosti by policie okamžitě vyrazila do Hradce Králové a na místě vše prověřila, aby nemohlo dojít k případné manipulaci s důkazy a ostatními skutečnostmi. Protože však zdejší příslušníci mají k dispozici pouze jediné služební vozidlo, které ani nestačí pokrýt běžnou činnost v jejich teritoriu, museli soukromého podnikatele obeslat poštou a doufat, že se na předvolání dostaví. O tom, co pan Rafael vypověděl, jste si už přečetli v úvodním odstavci.

Co k výpovědi pana Rafaela říká pan Král? Na 00 VB Hostivice byl vyslechnut dne 15. 11. 1990. Ve své výpovědi uvádí téměř shodně s panem Rafaelem, že se spolu na odvozu zdravotnického materiálu z nemocnice v Londýnské ulici domluvili. Říká, že zde naložil pytle s tímto odpadem, jedno auto odvezl do Kbel na veřejnou skládku, druhé auto na skládku MNV Praskačka a třetí fúru odvezl do rokličky u Hostivice, protože si kdysi všiml, že je zde skládku. Zde prý vyložil asi 15 pytlů s nemocničním odpadem. Odpad z pytlů nevysypával a domníval se, že skládku bude zasypána. Důležité je, že je ochoten nechat uvedený odpad odklidit, popř. jej zahrnout na vlastní náklady.

Co dodat? Domníváme se, že podobné projevy občanské nekázně bychom našli v Hostivici a v jejím okolí na mnoha místech. Když už někde nepořádek a haraburdí je, proč bychom tam nepřidali tu svoji hromádku. V našem případě to sice byla docela slušná hromada, která však díky všímavosti jedněch a dobře odvedené práci druhých byla rychle identifikována a viník nalezen. K odstranění těch mnoha ostatních černých skládek a jiných nepořádků na území našeho města bude však třeba mnohem víc.

S náčelníkem 00 VB Hostivice
připravila A. Křížková

Vážení přátelé!

Předně vám musím poděkovat jménem svým i jménem všech, kterým jste dali důvěru ve volbách. Právě na základě výsledku voleb si vás domyšlivě odvažují nazvat přáteli. Prosím vás o konkrétní projev důvěry a náklonnosti.

Co jiného ode mne můžete čekat, než že budu mluvit o odpadu. Prosím vás tedy o to, abyste co nejlépe hospodařili s odpadem. Kompostovali, kdo má tu možnost, v co největší míře a nedávali do popelnic druhotné suroviny, ty patří do sběru. Místní sběrna už opět vykupuje papír. Jen netříděný za 0,60 Kčs/1 kg. Papír může být mastný, znečištěný od masa i jiným způsobem. Neházejte ho proto do popelnic. Zabírá v některých popelnicích až 70 % místa. Paní Chalušová nám sice s optimismem sdělila, že Komunál vlastní 50 kuponů na odvoz odpadu do Chaber, ale po zjištění skutečného stavu vyplynulo, že kupony nebyly jen pro Hostivici, a že i při největším šetření s nimi vyjdou sotva na jeden odvoz z Hostivice.

Koho zajímá problém odpadu, ať čte dále!

Než se vyřeší problém likvidace odpadu v okresním měřítku, ať už skládkováním v jedné z uvažovaných lokalit /Nučice, Zbuzany, Středokluky nebo Roztoky/, nějakou spalovnou nebo i třídičkou a drtičkou, jak navrhuji komunisté, uplynou cca 2 roky. Po tyto dva roky nezbyvá obci než najít místo na vlastním katastru, kde se bude odpad ukládat, třeba i s tím, že bude později odvezen. V Jenči toto vyřešili během asi jednoho měsíce od uzavření skládky v Chabrech. My jsme toto řešení navrhovali MěNV už od léta i s konkrétními lokalitami, na kterých se mělo provést šetření. Staré struktury na MěNV se však tomuto řešení bránily, spoléhající na svou předvolební bombu - drtičku, třídičku za 18 mil. Kčs, postavitelnou během 2 let. Zapomněly však, že se po tyto 2 roky bude také muset odpad odvážet. Kam? (Mimořádně konečnými produkty třídičky jsou nejméně 4 druhy odpadu. Vytříděné druhotné suroviny, odpad nevhodný, odpad kompostovatelný a odpad, který je nutno skládkovat. Znamená to zřejmě zřízení tří skládek vytříděného materiálu. Nedověděl jsem se, ani po dotazu, o kolik se vlastně objem skládkovaného odpadu sníží. Pro Hostivice je 18 mil. nedosažitelná částka a při sdružení několika obcí si nedovedu představit hromady skládkového materiálu.)

DOBŘÁ ZPRÁVA

Tak teď stojíme na úplném začátku, i když vše mohlo být vyřešeno, tak jako v Jenči už v létě. Nemohu vám říci, kdy a zda se vůbec najde vhodné místo pro skládku na katastru obce. Začneme však s řešením neprodleně, celé zastupitelstvo. Prosím vás o totéž. Budu trvat na svolání rozpravy o vyřešení problému odpadu za přítomnosti všech zúčastněných stran. Chci, aby byli přítomni zástupci obce, zástupci ekokupiny, posádka kukavozy, ekonom a dispečer dopravy z Komunálu a také občané. Občany budeme potřebovat jednak jako oponenty našeho řešení, abychom vám nevnutili něco nepříjemného, jednak přivítáme jakýkoliv podnět, zkušenost, nabídku a pomoc.

Naším navrhovaným provizorním řešením je tedy skládka na katastru obce na dobu cca dvou let. Tomu se zřejmě nevyhneme. Můžeme však ovlivnit rozsah skládky, a to hospodařením s odpadem. Kompostováním, vytríděním sběru a také odstraněním paušálního poplatku. Každý by měl platit jen za službu, která mu byla skutečně poskytnuta a naopak za každou službu je třeba zaplatit. Budeme se snažit o zavedení organizovaného odvozu vytríděného odpadu. Zkusíme se domluvit s Jenčí, zda by nám na své skládce po nějaký krátký čas neukládali náš odpad s tím, že jim službu oplatíme, až vybudujeme skládku svoji. Eventuelně se můžeme při této akci s Jenečskými sdružit.

A ještě o jedno se budu zasazovat. O to, aby podnikatelé, výrobci a obchodníci používající vratné obaly a nebo ekoobaly dostali slevu na daních, protože, co se do odpadu nevyhodí, nemusí se odvézt.

Prosím proto, zatím přemýšlejte a až oznámím datum rozpravy, přijďte, kdo znáte řešení, a prosím neodmítejte ani přijít oponovat. Upozorňuji však zároveň, že to bude rozprava pracovní, ze které by mělo vzejít konkrétní řešení s konkrétními úkoly pro jednotlivé osoby, ne tedy veřejná schůze.

Jsem v jednání s p. Novotným ze Středočeských sběrných surovin o výkupu umělých hmot. Rýsuje se možnost, že v brzké době se budou na Kladsku vykupovat umělé hmoty, a to za ceny vyšší než u papíru. Nemuseli bychom tedy zamořovat životní prostředí odpadem z umělých hmot, ať už jeho skládkováním nebo pálením. Věřte, že i když účinek z likvidace umělých hmot na životní prostředí a na člověka není na první pohled vidět, je stejně zhoubný jako neviditelné záření z atomové elektrárny nebo ze silného vysílače, které také není vidět, ale na které věříte, a proto se ho bojíte.

Kukačka

V sobotu 10. 11. proběhla další akce na zlepšení životního prostředí a na pomoc zeleným plicím města. Sešlo se nás jen přes 50, ale protože to byli všichni "skalní", kteří opravdu něco chtějí dělat, udělali jsme práce za 200.

Jedna skupina usadila 8 laviček v Bažantnici a ve Stromečkách. Druhá postavila novou 11 m dlouhou lávku přes strouhu ze Břvů do Kaly. A třetí vyčistila les od náletu a padlých dřevin, podle pěšiny od lávky směrem k Sobínu v délce cca 200 m. Pálila na čtyřech ohních. Bylo sice nevlídné počasí a zima, ale u ohňů bylo dobře. Kdo opravdu makal, byl zpocený, a hřálo nás všechny vědomí smysluplné činnosti. Byla pohoda.

Za přírodu, jménem pana Matuly i jménem svým všem děkuje

Kukačka

DEJTE SI PORADIT

Obilná zrna a luštěniny byly od pradávna základem potravy člověka mírného klimatického pásma. Obilná zrna byla používána buď celá nebo drcená (vč. povrchové slupky). Teprve přibližně v minulém století při zavádění velkokapacitních mlýnů v průmyslově vyspělých zemích došlo postupně k odstranění svrchních vrstev obilného zrna při jeho zpracování na mouku (tím bylo dosaženo prodloužení doby skladovatelnosti obilné mouky). Z obilného zrna však byly odstraněny cenné a biologicky hodnotné látky jako je vláknina, řada vitamínů, minerálních látek a enzymů a v neposlední řadě i rostlinné tuky, aromatické látky a další. Známkou "blahobytu" se postupně staly vedle masa pekařské a cukrářské výrobky z co nejbělejší mouky, s velkým obsahem vajec, tuků a bílého cukru. Celozrnné potraviny byly postaveny na periferii jídelničky jako "jídla chudých".

Nedostatek vitálních látek a vlákniny v potravě se postupně projeví ve zrychleném stárnutí a degeneraci jednotlivých orgánů i celého lidského organismu.

Jak se tedy vypořádat s některými nedostatky v naší výživě? Vedle podstatného zvýšení spotřeby zeleniny významně zvýšit spotřebu tzv. celozrnných potravin.

Z celozrnných potravin uvedl náš obchod v poslední době na trh kromě již tradičních

krup (upravený ječmen), ovesných vloček, luštěnin a ořechů i také několik nových výrobků:

- rýži NATURAL (neloupaná, nebělená rýže),
- pšenici SPECIÁL (celé pšeničné zrno),
- pšeničnou trhanku (hrubě mletá pšenice),
- pšeničnou celozrnnou mouku GRAHAM
- jáhly
- pohanku
- kukuřičnou krupici,
- lahůdkovou kukuřici (vařená v konzervách),
- žitnou chlebovou mouku.

Z luštěninových produktů je pak třeba připomenout méně známou soju.

Z celozrnných produktů je možno, zvláště v kombinacích se zeleninou a ovocem, vytvářet jídla překvapivých vůní a chutí, která uspokojí, ba nadchnou i ty nejnáročnější. Nebojte se experimentovat!

Také různá méně známá přírodní koření (dobromysl, saturejka, bazalka), naťové zeleniny (petrželka, pažitka, naťový celer, cibulka), ale také některé divoké rostliny (list pampelišky, sedmikráska, řebříček, kopřiva, řeřicha a další) vám budou dobrými pomocníky a "dodavateli" vitálních látek.

Protože naše současná strava celozrnné produkty téměř neobsahuje, prospějeme si pro začátek i menšími množstvími. Chceme-li však upřímně a natrvalo prospět zdraví svému a své rodiny, pak zařazujeme celozrnné pokrmy zcela pravidelně do každodenního jídelníčku.

V příštích číslech vám nabídnou recepty z obilovin.

V. K.

(Převzato ze "Stručné celozrnné kuchařky")

KLUB E + A

Náš klub Eva + Adam vznikl letos v září. Je zaměřen na ruční práce a vaření. Věnujeme se lidovým technikám a jejich prostřednictvím si připomínáme uměleckou zručnost a nápaditost našich předků.

Už jsme si zkusili základní stehy šití a vyšívaní a také uvařit něco dobrého.

Vařili jsme například šunkové lívanečky.

Chcete si je také zkusit?

30 g másla, 30g hl.mouky, 120g šunky, 1 dl kysané smetany, 50g strouhaného sýra, muškátový květ, sůl, 2 vejce, tuk na smažení, kysaná smetana na polití.

Hodně změkklé máslo utřeme se solí do pěny, postupně vmícháme žloutky, mouku, smetanu, potom drobně pokrájenou šunku, strouhaný sýr, koření a nakonec tuhý sníh z bílků. Lívanečky pečeme po obou stranách na tuku a při podávání polijeme kysanou smetanou.

15.12. ve 14,00 hod. zveme všechny děti do pionýrského domu. Připravili jsme pro ně vánoční odpoledne, ve kterém si děti mohou vyrobit přání k vánocům, ozdobu na vánoční stromek nebo upéct perník.

Členové klubu E+A

Perník na stromeček

350 g hladké mouky, 50 g medu, 160 g cukru, 2 celá vejce, 1 žloutek, strouhaná citronová kůra, strouhaná pomerančová kůra, lžička tlučeného hřebíčku, mleté skořice a tlučeného nového koření, 1 balíček prášku do perníku.

Z dobře vypracovaného a do placky vyváleného těsta vykrajujeme různé tvary (větší) k zavěšení na stromeček, naskládáme je na plech, vyložený alobalem, který je pomaštěný a posypaný moukou. Přes noc ponecháme na plechu odpočinout. Druhý den pečeme v mírné troubě dorůžova. Hotové tvary poléváme polevou a do vlhké polevy zapícháme ozdoby z kandovaného ovoce a různých druhů ořechů nebo mandlí. Některé tvary (srdíčka, košíčky, hřebíčky) slepujeme zavařeninou nebo čokoládovou polevou, aby byly na stromečku oboustranné.

Vánoční perníčky

400 g hladké mouky, 1 sáček prášku do perníku, 100 g cukru, 1 vejce, 1 žloutek, 150 g medu, kůra z dobře omytého citronu, asi 3-4 lžíce mléka, tuk na plech, vejce na potřetí.

Cukr, vejce a žloutek utřeme, přidáme tekutý med a citrónovou kůru a dobře promícháme. Postupně přidáváme mouku prosátou s práškem a mléko a zaděláváme vláčné těsto. Necháme je několik hodin odležet a vykrajujeme z ní různé tvary. Přendáme je na plech potřetí tukem, potřeme rozšlehaným vejcem a v předehřáté troubě upečeme. Prochladlé perníčky můžeme ještě přízdobit bílkovou polevou, na kterou utřeme bílek s prosátým moučkovým cukrem - podle velikosti bílku 80 až 100 g moučkového cukru. Perníčky ukládáme do krabic a necháme rozležet.

DOBROU CHUŤ A PŘÍJEMNOU POHODU U VÁNOČNÍHO
STOLU PŘEJE REDAKCE HM

Na ONV Praha - západ jsme se zeptali paní M. Kalinové, co musí mít s sebou žadatel o povolení k soukromému podnikání.

Jsou to: občanský průkaz, doklad o kvalifikaci, doklad o praxi, výpis z trestního rejstříku, V případě, že žadatel bydlí jinde, než bude jeho provozovna, musí mít potvrzení o právu k jejímu užívání. Č. Macháček

Zpřísnění opatření proti moru prasat!

Odbor vodního a lesního hospodářství a zemědělství ONV Praha - západ spolu s Okresní veterinární správou dopisem ze dne 6. 9. 1990 informoval všechny národní výbory v okrese Praha-západ o výskytu velmi nebezpečné nákazy M O R U P R A S A T, která byla diagnostikována na území Slovenské republiky. V důsledku tohoto výskytu byla ve smyslu § 23 odst. 1) zák. 87/87 Sb. o veterinární péči stanovena protinákazová opatření, na ochranu chovu zvířat v zemědělských závodech, a u drobných chovatelů.

Vzhledem k tomu, že tato nákaza se rozšířila u černé zvěře do okresů Znojmo a Břeclav, z p ř í s n u j e Okresní veterinární správa Praha - západ stanovená opatření, uvedená v informaci pro národní výbory z 6. 9. 1990:

- 1) Zákaz přesunu černé zvěře do okresu Praha-západ
- 2) Vyšetření všech uhynulých a podezřelých kusů černé zvěře ve spolupráci s Okresní veterinární správou Praha - západ
- 3) Zpřísnění všech protinákazových opatření v chovech prasat - t.j.
 - zákaz vstupu nepovolovaných osob
 - aktivizace desinfekčních rohoží před vstupy a vjezdy do objektů s chovem prasat
 - jakýkoliv přesun prasat je možný jen se souhlasem veterinární služby
 - bez prodlení nahláští podezřelé onemocnění veterinární službě
- 4) Zpracovat a doplnit seznamy chovatelů prasat, zejména majitelů prasnic produkujících selata na všech národních výborech, aby byly použitelné pro případnou vakcinaci prasat proti moru
- 5) Soukromým chovatelům doporučit, vzhledem k nepříznivé nákazové situaci, urychlené provedení d o m á c í c h porážek.
- 6) Vyšetření orgánů odlovené černé zvěře na území okr. Praha - západ zajistit ve spolupráci s OV ČMS Praha - západ a Okresní veterinární správou Praha - západ.

Veterinární služba - podle obvodů
Vet. stř. Dolní Břežanytel. 471-07-017, 471 5863.
Vet. stř. Sobín tel. 395 125 - 301 67 32
Okresní veterinární správa Praha - západ
tel. 691 09 20, 6911936.

ANEKDOTA

Chlubila se paní Nováková sousedce: "Tak se mi syn v té Praze uchytil. Psal mi, že je recidivist." "

SŇATEK UZAVŘELI

P ř e j e m e š ť a s t n o u c e s t u
ž i v o t e m

PŘIVÍTALI JSME DO ŽIVOTA

M n o h o š t ě s t í

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

Růžena Spálenková	1909	20. 10. 1990
Marie Koželuhová	1910	21. 10. 1990

Č e s t j e j i c h p a m á t c e

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem přátelům a známým, kteří se přišli dne 3.12.1990 rozloučit s mým drahým manželem, panem Oskarem Májem do motolského krematoria.

Manželka Jaromíra Májová s rodinou

Děkujeme všem přátelům a známým za slova útěchy, účast a květinové dary při posledním rozloučení s drahým manželem, panem Jaroslavem K u č e r o u. Děkujeme též panu MUDr. Petkovovi za péči, kterou mu po více let věnoval.

B. Kučerová s rodinou

Děkujeme všem přátelům a známým za upřímné projevy soustrasti, květinové dary a účast při posledním rozloučení s naší milovanou a nenahraditelnou maminkou a babičkou, paní Růženu S p á l e n k o v o u.

Rodina Spálenkova a Staňkova

VZPOMÍNKA

Dne 3. 12. 1990 uplynulo již dlouhých 5 let od smrti našeho dědy, táty a manžela, pana Jaroslava D r o ž e. Věnujte mu s námi tichou vzpomínku.

Děkuje manželka a syn s rodinou.

Dne 8. prosince 1990 je to již 11 let, co zemřel můj manžel, tatínek a dědeček, pan Přemysl Z e m a n. Věnujte mu tichou vzpomínku.

Děkuje Eva Zemanová

Dne 12. 12. 1990 uplyne rok, kdy od nás navždy odešel náš drahý manžel, táta a dědeček, pan Josef K l í m a.

S bolestí stále vzpomíná manželka s rodinou.

"Kdo byl milován - není zapomenut".

Dne 24. 12. 1990 vzpomeneme 3. výročí úmrtí paní Věry P l o c o v é - roz. Bískové a 20. 1. 1991 6. výročí úmrtí paní Marie B í s k o v é. Prosíme přátele a známé, aby vzpomenuli spolu s námi. S láskou a bolestí vzpomínají

Miroslav Ploc - manžel a zeť
Věra Holečková - dcera
Honzík a Barborka - vnoučata.

INZERCE

Bolí vás hlava či záda? Trpíte celkovou únavou? Vaši bolest a únavu spolehlivě odstraní

m a s á ž e t ě l a

prováděné odbornou pracovnící v Domě služeb Hostivice /provozovna pedikúry/ Po, št, pá ... 8 - 16,30 hod. Možnost docházky do podniků - na objednávku, při zájmu alespoň deseti osob. Za velmi nízké ceny, dostupné všem, nabízíme kvalitní službu. Přijďte, vyzkoušejte, nebudete litovat.

Městský podnik služeb Hostivice

Vydává: Městské kulturní středisko Hostivice

Řídí: Redakční rada: M. Zvára, A. Tejnor,

K. Šícha, J. Stejspal, Č. Macháček,

E. Hrbková, ilustrace Vl. Stanislav

Vedoucí redaktor: A. Křižková

Tiskne: VIDEOPRESS MON Rudná

Předáno do tisku: 4. 12. 1990 cena: 2,- Kčs

Chcete upravit pudla ?

Zavolejte, přijďte !

Nabízíme : stříhání, koupání, úpravu a čištění uší. Moderní stříh sluší všem psím slečnám i klukům.

Zdenka Kohutičová
Na pískách 526
Hostivice, tel.: 395 296

KULTURNÍ POŘADY

Leden 1991

9. - dětské představení "Hudební pohádka" 9,00 v Dělnickém domě /pro MŠ a 1. - 3. tř. ZŠ/
14. - přednáška v rámci cyklu "Udělejte něco pro své zdraví" prof. V. Rybka, CSc. v 19,00 v klubovně Dělnického domu
19. - koncert žáků hudebních kursů ve 14,00 v Dělnickém domě
26. - ples SRPŠ ZŠ a Městského kulturního střediska v Hostivici ve 20,00 v Dělnickém domě, bohatá tombola, vstupné 25,- Kčs
31. - zájezd do divadla. Dr. Jahelka - zpívající právník

KINO

Leden 1991

1.	Báječná chvíle	USA
4.,5.	Tichý společník	ČR
8.	Mladé pušky	USA
11.,12.	Fantom Amsterodamu	Nizozemí
15.	King Size	Polsko
18.,19.	Dům na Carroll Street	USA
22.	Blázni a děvčátka	ČR
25.,26.	Nadine	USA
29.	Čas sluhů	ČR
- Změna programu vyhrazena

KINO DĚTEM

5.	Království za kytaru	ČR
19.	Krtek filmová hvězda	ČR